

ראש השנה דף כ"ו-ב

עניין: הי"ב לשונות המובאות בגמ'

מי השילוח ח"א ליקוטי הש"ס

אדם לצרר א"ע מללכות וקלות ראש וזהו הנותן
 !שכוי צינת, קצען פלגי נגד חודש ניסן שאז לריך
 אדם להתצרר צקנין שאינו שלו, עד מחי אתה
 אפזר חלוגלוגך נגד חודש אייר שאז לריך האדם
 להתנרר במקרה לילה וזה נקרא מפזר חלוגלוגך,
 עד מחי אתה נכנסין קירינין קירינין נגד חודש
 סיון שאז לריך זריזות לד"ח, סלסקלי ותדוממך
 נגד חודש תמוז שאז לריך האדם לחצר עלמו לד"ח
 ילחטש אחרי, ועאטתי צמטאטי השמד נגד חודש
 אב שאז לריך לצרר א"ע מכל מיני חמדות וכל אומה
 יש לה חמדה מיוחדת, וכשיקצטלו האומות יתצטלו
 כל החמדות זרות. השלך על ה' יהצך נגד חודש
 אלול היינו אם תאמר איך אפשר להתצרר בכל
 אלה ע"זאמר השלך כו' ותמקור את עלמך להש"י
 והוא יצרר אומך, והנס צמטכת מבילה מזכרו ג"כ
 איזה דברים מענין הזה אך שם הוא הקיום
 יטאטתי צמטאטי השמד כי שם מיירי צמחיית
 עולם ושם הוא העיקר ועאטתי כו' השמד, ובאן
 צמטכת ד"ה העיקר להשליך על ה' יהצו.

(כו) מאי משמע דהאי יוצלא ליטנא דדוכרא אר"ע
 כשהלכתי לערבי' הי' קורין לדוכרא
 יוצלא, הנה נמנה באן שנים עשר דברים נגד
 שנים עשר חדשים שבטנה, דוכרא יוצלא הוא נגד
 חודש חסרי שבט החודש לריך האדם להצין כי
 הש"י יכול להוויא את ישראל לחירות עולם ולסרלות
 להם כי לא הי' מטועבדים מעולם ולא משל עליהם
 מעולם רק הוא לצרו, ואר"ע כשהלכתי לגלי' הי'
 קורין לגדה גלעדס זאת הוא נגד חודש חשוון
 כי צה סהודס לריך האדם לצרר א"ע מתאות,
 הי' קורין למעה קטיעה הוא נגד חודש כסליו
 כי צה החודס לריך האדם לצרר א"ע צממדת ממון
 כראיחא צגמ' ליבא צביקא חלי', הי' קורין למכירה
 כידס לפדס צקצדי אטר כריחי לי, הוא נגד חודש
 טבח כי צה סהודס לריך האדם לצרר א"ע צמדת
 כעס וזה עיקר טרס גוי שבט אין ציכולתו
 לצרר עלמו כי היא רוצן ומקצר תחת המדה
 הזאת, הי' קורין לכלה נינפי נגד חודש שבט שבט
 החודס לריך האדם לצרר א"ע צמאות אכילה,
 ואיחא צגמ' הכלה הופכת את פני' ואוכלת, הי'
 קורין לתרגול שכוי נגד אדר שבט סהודס לריך